

Εύρεσις του Τιμίου Λειψάνου του Οσίου Νείλου του Μυροβλήτη

/ [Βίοι Αγίων](#)

Η Εύρεσις του Τιμίου Λειψάνου του Οσίου Νείλου του Νέου του Μυροβλήτη τιμάται από την Εκκλησία μας κάθε χρόνο στις 7 Μαΐου.

Η Κάρα του Αγίου βρίσκεται στη Μονή Μεγ. Λαύρας Αγίου Όρους. Μέρος βραχίονος του Αγίου βρίσκεται στο Κυριακό της Σκήτης Καυσοκαλυβίων Αγίου Όρους. Απότμημα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου βρίσκεται στη Μονή Παναγίας Μαλεβής Κυνουρίας.

Ο Όσιος Νείλος καταγόταν (σύμφωνα με την Ακολουθία του που εκδόθηκε το 1847 μ.Χ.) από τον Άγιο Πέτρο Κυνουρίας και έζησε κατά το πρώτο ήμισυ του 17ου αιώνα μ.Χ. Από νεαρή ηλικία παρελήφθη από τον θείο του, ιερομόναχο Μακάριο, στην εκεί ιερά μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου, την καλουμένη του Μαλεβή, όπου και αφού εκπαιδεύθηκε με θεοσέβεια, χειροτονήθηκε διάκονος. Ποθώντας όμως και οι δύο ακόμη πιο ασκητικό βίο, μετέβησαν στο Άγιον Όρος, όπου, αφού για λίγο χρόνο ασκήτεψαν στο σπήλαιο που είχε ασκητέψει ο Όσιος Πέτρος ο Αθωνίτης

(τιμάται 12 Ιουνίου), στη συνέχεια μετέβησαν σε έρημη έκταση κοντά στη Λαύρα του Οσίου Αθανασίου, έκτισαν ναό τιμώμενο στο όνομα της Υπαπαντής και παρέμειναν εκεί ασκητεύοντας με αυστηρότητα.

Αργότερα ο Όσιος Νείλος, για μεγαλύτερη άσκηση, κατέφυγε σε σπήλαιο που βρισκόταν σε πολύ απόκρημνο βράχο, όπου, αφού ανήγειρε μικρό ναό, παρέμεινε ασκούμενος και νυχθημερόν προσευχόμενος καθ' όλο τον υπόλοιπο βίο αυτού.

Ο Όσιος Νείλος κοιμήθηκε με ειρήνη στις 12 Νοεμβρίου του 1651 μ.Χ. και ενταφιάσθηκε πλησίον του σπηλαίου του. Μετά την οσία ταφή του, μύρο ευώδες ανέβλυσε από τον τάφο του, που παρείχε την ίαση σε όσους ασθενείς προσέφευγαν εκεί με πίστη.

Αργότερα, λόγω εδαφικών μεταβολών, ο τάφος του Οσίου εξαφανίσθηκε και παρέμεινε άγνωστος για πολλά χρόνια. Το 1815 μ.Χ., ο Όσιος Νείλος παρουσιάσθηκε σε κάποιον μοναχό, που ονομαζόταν Αιχμάλωτος και αφού του προείπε πολλά μέλλοντα, στην συνέχεια τον πρόσταξε να καταστήσει βατή τον οδό προς το σπήλαιό του, για να μεταβαίνουν οι μοναχοί να προσκυνούν και να λειτουργούν το ναό που είχε ιδρύσει. Αμέσως ο μοναχός Αιχμάλωτος ανακοίνωσε στους υπόλοιπους πατέρες όσα προστάχθηκαν από τον Όσιο, αυτοί δε έσπευσαν με προθυμία όχι μόνο να διανοίξουν την οδό, αλλά και να οικοδομήσουν νέο ναό προς τιμήν του Οσίου. Κατά την εκσκαφή των θεμελίων του ναού, ανευρέθη ο τάφος του και τα σεπτά λείψανά του, τα οποία ανέδιδαν άρρητη ευωδία.

Προφητεία του Οσίου Νείλου του Νέου και Μυροβλύτου

Προφητεία τοῦ Ὁσίου Νείλου τοῦ Νέου τοῦ καὶ Μυροβλύτου, τοῦ ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὁρει τοῦ Ἄθωνος ἀσκήσαντος, πρὸ 600 ἐτῶν, περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τῶν ἐν τέλει τοῦ αἰῶνος ἀνθρώπων.

«Κατὰ τὸ 1900 ἔτος βαδίζοντες πρὸς τὸν μεσασμὸν τοῦ 8ου αἰῶνος ἄρχεται ὁ κόσμος τοῦ καιροῦ ἐκείνου, νὰ γίνεται ἀγνώριστος. Ὅταν πλησιάσῃ ὁ καιρὸς τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἀντιχρίστου θὰ σκοτισθῇ ἡ διάνοια τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς καὶ θὰ πληθυνθῇ σφόδρα ἡ ἀσέβεια καὶ ἡ ἀνομία. Τότε ἔρχεται ὁ κόσμος νὰ γίνεται ἀγνώριστος, μετασχηματίζονται αἱ μορφαὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ δὲν θὰ γνωρίζωνται οἱ ἄνδρες ἀπὸ τὰς γυναῖκας διὰ τῆς ἀναισχύντου ἐνδυμασίας καὶ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς· οἱ τότε ἄνθρωποι θὰ ἀγριέψουν καὶ θὰ γενοῦν ὡσὰν θηρία ἀπὸ τὴν πλάνην τοῦ Ἀντιχρίστου. Δὲν θὰ ὑπάρχει σεβασμὸς εἰς τοὺς γονεῖς καὶ γεροντότερους, ἡ ἀγάπη θὰ ἐκλείψῃ, οἱ δὲ Ποιμένες τῶν Χριστιανῶν, Ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς, θὰ εἶναι τότε ἄνδρες κενόδοξοι, παντελῶς μὴ γνωρίζοντες τὴν δεξιὰν ὁδὸν ἀπὸ τὴν ἀριστεράν, θὰ ἀλλάξουν τὰ ἥθη, αἱ παραδόσεις τῶν Χριστιανῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ σωφροσύνη θὰ ἀπολεσθῇ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ θὰ βασιλεύσῃ

ἡ ἄσωτεία. Τὸ ψεῦδος καὶ ἡ φιλαργυρία θὰ φθάσουν εἰς τὸν μέγιστον βαθμόν, καὶ οὐαὶ εἰς τοὺς θησαυρίζοντας ἀργύρια. Αἱ πορνεΐαι, μοιχεΐαι, ἀρσενοκοιτίαι, κλοπαὶ καὶ φόνοι, θὰ πολιτεύωνται, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς μεγίστης ἁμαρτίας καὶ ἀσελγείας, οἱ ἄνθρωποι θέλουν στερηθῇ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὅπου ἔλαβον εἰς τὸ Ἅγιον Βάπτισμα ὡς καὶ τὴν τύπιν τῆς συνειδήσεως.

Αἱ Ἐκκλησίαι δὲ τοῦ Θεοῦ θὰ στερηθοῦν εὐλαβῶν καὶ εὐσεβῶν Ποιμένων καὶ ἀλλοίμονον τότε εἰς τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ εὕρισκομένους Χριστιανούς, οἱ ὅποιοι θὰ στερηθοῦν τελείως τὴν πίστιν, διότι θὰ ἀναχωροῦν ἀπὸ τὸν κόσμον εἰς τὰ ἱερὰ Καταφύγια διὰ νὰ εὔρουν ψυχικὴν ἀνακούφισιν τῶν θλίψεων των καὶ παντοῦ θὰ εὕρουν ἐμπόδια καὶ στενοχώριας. Καὶ πάντα ταῦτα γεννήσονται διὰ τὸ ὅτι ὁ Ἀντίχριστος θέλει κυριεύσῃ τὰ πάντα, καὶ γεννήσεται ἐξουσιαστὴς πάσης τῆς Οἰκουμένης καὶ θὰ ποιῇ τέρατα καὶ σημεῖα κατὰ φαντασίαν, θέλῃ δὲ δώσῃ πονηρᾶν σοφίαν εἰς τὸν ταλαίπωρον ἄνθρωπον, διὰ νὰ ἐφεύρῃ, νὰ ὁμιλῇ ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον, ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν τῆς γῆς, ἕως τὴν ἄλλην, τότε θὰ πέτανται στὸν ἀέρα ὡς πτηνὰ καὶ διασχίζοντες τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης ὡς ἰχθύες.

Καὶ ταῦτα πάντα ποιοῦντες οἱ δυστυχεῖς ἄνθρωποι, διαβιοῦντες ἐν ἀνέσει, μὴ γνωρίζοντες οἱ ταλαίπωροι ὅτι ταῦτα ἐστὶ πλάνη τοῦ Ἀντιχρίστου. Καὶ τόσον θὰ προοδεύσῃ τὴν ἐπιστήμην κατὰ φαντασίαν ὁ πονηρός, ὥστε ἀποπλανῆσαι τοὺς ἀνθρώπους καὶ μὴ πιστεύῃ εἰς τὴν ὑπαρξιν τοῦ τριսυποστάτου Θεοῦ.

Τότε βλέπων ὁ Πανάγαθος Θεὸς τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, θέλει κωλοβώσῃ τὰς ἡμέρας, διὰ τοὺς ὀλίγους σωζόμενους, διότι θέλει πλανῆσαι εἰ δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. Τότε αἰφνιδίως θέλει ἔλθῃ ἡ δύστομος ῥομφαῖα καὶ θὰ θανατώσῃ τὸν πλάνον καὶ τοὺς ὁπαδοὺς αὐτοῦ».